

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Київ

« 06 » 11 2024 року

Перший заступник Генерального прокурора Хоменко Олексій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022000000000103 від 20.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 4 ст. 110-2, ч. 1 ст. 15, ч. 4 ст. 110-2, ч. 1 ст. 14, ч. 2 ст. 110-2, ст. 111-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 481 КПК України, ч. 1 ст. 31 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»,

ПОВІДОМИВ:

Ковальчуку Назарію Валерійовичу,
09.06.1986 року народження, уродженцю
м. Херсон, зареєстрованому за адресою:
м. Херсон, вул. Соборна, буд. 4, кв. 29,
громадянину України, раніше не
судимому,

про те, що він підозрюється в умисних діях, спрямованих на допомогу окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації і підтримки рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Громадянин України Ковальчук Назарій Валерійович, 09.06.1986 року народження, являється депутатом Чорнобаївської сільської ради Херсонської області від місцевої організації Політичної партії «Опозиційна платформа – За життя», обраний за результатами перших місцевих виборів відповідної ради 25.10.2020, тобто особою, на якого розповсюджується особливий порядок повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення депутату місцевої ради згідно з ч. 1 ст. 31 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад».

Стороною обвинувачення встановлено, що 24.10.1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є Російська Федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 року «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про огороження їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави. Засуджуються не тільки збройне втручання, але також всі інші форми втручання, спрямовані проти правосуб'єктності держави або проти її політичних, економічних чи культурних елементів. Всі держави повинні утримуватися від того, щоб організовувати, допомагати, створювати, фінансувати, заохочувати або допускати збройну, підривну або терористичну діяльність.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 року «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним із цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є з порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або по якій б то не було причині у внутрішні чи зовнішні справи інших держав; принцип відмови від інтервенції і невтручання у внутрішні і зовнішні справи держав включає: суверенітет, політичну незалежність, територіальну недоторканність, національну єдність і безпеку всіх держав; суверенне і невід'ємне право держави вільно визначати свою власну політичну, економічну, культурну та соціальну систему, розвивати свої міжнародні

відносини і здійснювати невід'ємний суверенітет над своїми природними ресурсами відповідно до волі її народу без зовнішньої інтервенції, втручання, підривної діяльності, примусу або загрози в якій би то не було формі; обов'язок держав утримуватися в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосуванням в якій би то не було формі з метою порушити міжнародно-визнані кордони іншої держави, порушити політичний, соціальний або економічний порядок інших держав, повалити або змінити політичну систему іншої держави або його уряд, викликати напруженість між двома або більше державами; обов'язок держави утримуватися від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації або будь-якої іншої форми інтервенції і втручання, явної або прихованої, спрямованої проти іншої держави або групи держав, або від будь-якого акту військового, політичного або економічного втручання у внутрішні справи іншої держави; обов'язок держави утримуватися від будь-яких дій або спроб в якій би то не було формі або під яким би то ні було приводом дестабілізувати або підірвати стабільність іншої держави або будь-якого з його інститутів; обов'язок держави утримуватися від спроб впливати, сприяти, заохочувати або підтримувати прямо або опосередковано бунтівну або сепаратистську діяльність в інших державах під яким би то не було приводом, або від будь-яких дій, спрямованих на порушення єдності або підрив, або повалення політичного устрою інших держав.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або як засобу вирішення міжнародних суперечок, у тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 року схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

Так, 31.05.1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 року № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст. ст. 2–3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та Російською Федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1–3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України

поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Стаття 18 Конституції України визначає, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

При цьому ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначене поняття агресії, яке є аналогічним з визначенням збройної агресії в ст. 1 Закону України «Про оборону України», зокрема збройна агресія це застосування іншою державою або групою держав збройної сили проти України. Збройною агресією проти України вважається будь-яка з таких дій:

- вторгнення або напад збройних сил іншої держави або групи держав на територію України, а також окупація або анексія частини території України;
- блокада портів, узбережжя або повітряного простору, порушення комунікацій України збройними силами іншої держави або групи держав;
- напад збройних сил іншої держави або групи держав на військові сухопутні, морські чи повітряні сили або цивільні морські чи повітряні флоти України;
- засилання іншою державою або від її імені озброєних груп регулярних або нерегулярних сил, що вчиняють акти застосування збройної сили проти України, які мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно переліченим в абзацах п'ятому - сьомому цієї статті діям, у тому числі значна участь третьої держави у таких діях;
- дії іншої держави (держав), яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження третьої держави, використовувалася цією третьою державою (державами) для вчинення дій, зазначених в абзацах п'ятому - восьмому цієї статті;
- застосування підрозділів збройних сил іншої держави або групи держав, які перебувають на території України відповідно до укладених з Україною міжнародних договорів, проти третьої держави або групи держав, інше порушення умов передбачених такими договорами, або продовження

перебування цих підрозділів на території України після припинення дії зазначених договорів.

Підрозділ збройних сил іншої держави - військово формування іноземної держави, що має постійну чи тимчасову організацію, належить до сухопутних (наземних), морських, повітряних або спеціальних військ (сил) цієї держави, оснащене легкою зброєю чи важкою бойовою технікою, яка підпадає під дію Договору про звичайні збройні сили в Європі, перебуває під командуванням особи, відповідальної перед своєю державою і законами України за поведінку своїх підлеглих, які зобов'язані дотримуватися внутрішньої дисципліни, законів України, норм міжнародного права.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин, не можуть слугувати виправданням агресії.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам президент російської федерації (далі – рф) путін в.в., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі по тексту- зс рф) на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався, востаннє до 07.02.2025.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ та ін.)».

Після встановлення 24.02.2022 збройними формуваннями рф загального контролю на частині території Херсонської області, з метою забезпечення окупаційного режиму і виконання на тимчасово окупованих територіях Херсонської області функцій, властивих органам державної влади та органам місцевого самоврядування, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 16.04.2022, невстановлені досудовим розслідуванням представники органів влади та правоохоронних структур російської федерації, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями, створили на тимчасово окупованій території Херсонської області окупаційну адміністрацію, центральним органом влади якої визначено так звану тимчасову військово-цивільну адміністрацію із центром у місті Херсон, а також підпорядковані їй так звані місцеві військово-цивільні адміністрації.

В подальшому, незаконно призначеним так званим «головою Херсонської військово-цивільної адміністрації» видано так званий «Указ військово-цивільної адміністрації Херсонської області № 222-р від 14.07.2022 «Про затвердження тимчасового положення про військово-цивільну адміністрацію Чорнобаївської сільської територіальної громади Херсонського району Херсонської області».

У невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 04.05.2022, у громадянина України Ковальчука Назарія Валерійовича, діючого депутата Чорнобаївської сільської ради Херсонського району Херсонської області, обраного 25.10.2020 від Херсонської регіональної організації політичної партії «Опозиційна платформа – За життя», виник злочинний умисел, який полягав у вчиненні дій, спрямованих на допомогу незаконно створеній на території Херсонської області окупаційній адміністрації держави-агресора шляхом реалізації і підтримки її незаконних рішень.

Так, з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, усвідомлюючи протиправність своїх дій громадянин України Ковальчук Назарій Валерійович 04.05.2022, достовірно знаючи про те, що посаду Чорнобаївського сільського голови Херсонського району Херсонської області обіймає Дудар Ігор Михайлович, обраний 02.11.2010 на місцевих виборах, які відбулися 31.10.2010, вступив у злочинну змову з колишнім начальником автостанції приміського сполучення «Херсон» Турульовим Юрієм Валерійовичем, якому окупаційні війська запропонували очолити незаконний орган влади «військово-цивільну адміністрацію Чорнобаївської сільської територіальної громади Херсонського

району Херсонської області» та пообіцяв останньому надати свою допомогу у реалізації і підтримці рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, шляхом публічного представлення Турульова Ю.В. як «голову військово-цивільної адміністрації Чорнобаївської сільської територіальної громади Херсонського району Херсонської області» перед діючими працівниками та депутатами Чорнобаївської сільської ради Херсонського району Херсонської області.

06.05.2022 у період часу з 09 години 00 хвилин по 11 годину 00 хвилин, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, Ковальчук Назарій Валерійович, перебуваючи на тимчасово окупованій рф території Херсонської області, разом з Турульовим Юрієм Валерійовичем, у супроводі двох військовослужбовців зс рф, прибув до приміщення Комунального підприємства «Чорнобаївський господар» (у подальшому – КП «Чорнобаївський господар») за адресою: Херсонська область, Херсонський район, село Чорнобаївка, вулиця Покровська, буд. 43А, де тимчасово знаходилась Чорнобаївська сільська рада Херсонського району Херсонської області.

З метою доведення до кінця свого злочинного умислу, спрямованого на реалізацію та підтримку незаконних рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, усвідомлюючи протиправність своїх дій, Ковальчук Н.В., перебуваючи в приміщенні КП «Чорнобаївський господар» за адресою: Херсонська область, Херсонський район, с. Чорнобаївка, вул. Покровська, буд. 43А, у присутності діючих працівників та депутатів Чорнобаївської сільської ради Херсонського району Херсонської області, в порушення вимог Конституції та законів України, публічно представив Турульова Юрія Валерійовича як «голову військово-цивільної адміністрації Чорнобаївської сільської територіальної громади Херсонського району Херсонської області», незаконно призначеного на вказану посаду указом так званого «голови Херсонської військово-цивільної адміністрації рф».

Окрім того, так званим «головою військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., з метою формування у так званих «військово-цивільній адміністрації Херсонської області» системи і структури органів виконавчої влади було видано указ № 018-р від 12.05.2022 «Про структуру органів виконавчої влади». Відповідно до п. 2.1 вказаного «указу» до структури органів виконавчої влади так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», серед інших, входив «Департамент інфраструктури і транспорту».

У зв'язку з цим, у невстановлених досудовим розслідуванням місці та час, однак не пізніше 15.07.2022, Ковальчук Н.В., продовжуючи свій злочинний умисел, який полягав у вчиненні дій, спрямованих на допомогу незаконно створеній на території Херсонської області окупаційній адміністрації держави-агресора шляхом підтримки її незаконних рішень, будучи заступником генерального директора з питань безпеки Товариства з обмеженою відповідальністю «Херсонавтотранс», код ЄДРПОУ 03119055, (у подальшому – ТОВ «Херсонавтотранс») отримав від невстановленої особи з числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф пропозицію прийняти участь у нараді перевізників Херсонської області, початок якої був

запланований на 12 годину 00 хвилин 15.07.2022 у приміщенні Державного підприємства «Херсонський облавтодор» (у подальшому – ДП «Херсонський облавтодор») за адресою: м. Херсон, вул. Поповича, 23.

У подальшому, продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направлено на підтримку рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, незаконно створеної на тимчасово окупованій рф території Херсонської області, у невстановлених досудовим розслідуванням місці та час, однак не пізніше 15.07.2022, Ковальчук Н.В., усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, керуючись власними переконаннями, добровільно погодився на вказану пропозицію невстановленої особи з числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф прийняти участь у нараді перевізників Херсонської області.

Так, 15.07.2022 близько 12 години 00 хвилин заступник генерального директора ТОВ «Херсонавтотранс» Ковальчук Н.В., з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, усвідомлюючи свої дії, добровільно прибув до приміщення ДП «Херсонський облавтодор» за адресою: м. Херсон, вул. Поповича, 23, де у присутності інших перевізників Херсонської області, прийняв активну участь у нараді, організованій представниками незаконного органу виконавчої влади, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області – так званому «Департаменту інфраструктури і транспорту військово-цивільної адміністрації Херсонської області».

На зазначеній нараді вирішувалися питання відновлення незаконно створеними органами окупаційної влади та організації автотранспортного сполучення на окупованій території Херсонської області, перереєстрації автотранспортних підприємств відповідно до законодавства рф, а також отримання ліцензій перевізників, всупереч діючому законодавству України, тим самим Ковальчук Н.В. з метою встановлення окупаційної адміністрації, забезпечення окупаційного режиму і виконання на тимчасово окупованих територіях Херсонської області функцій, властивих органам державної влади та органам місцевого самоврядування, підтримав рішення представників вказаного незаконного органу влади щодо здійснення транспортних перевезень у відповідності до російського законодавства.

Таким чином, Ковальчук Назарій Валерійович, 09.06.1986 року народження, обґрунтовано підозрюється в умисних діях, спрямованих на допомогу окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації і підтримки рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

**Перший заступник
Генерального прокурора**

Олексій ХОМЕНКО